رسالت
سال سی‌وهشتم ■ شماره ۱۰۷۱۸ ■ روزنامه صبح ایران

فشارها و محدودیت‌های حکومتی یا مردمی بر تصمیم مهاجرتی افغانستانی‌ها به ایران تأثیر چندانی نداشته است

نگاهی به عوامل اثرگذار بر مهاجرت افغان‌ها به ایران

سازمان بین‌المللی مهاجرت اعلام کرده که مقصد حدود ۷۰ درصد از زنان هجویان افغانستانی، پس از سقوط دولت سابق، ایران بوده است. طوری که آمار ورود این مهاجران به ایران پس از مرداد ۱۴۰۰ خورشیدی حدود دو و نیم میلیون نفر اعلام شده است. این اتفاق تازگی ندارد و در چهار موج قبلی مهاجرت نیز، آمارهای مشابهی از مهاجرت‌های گروهی افغانستانی‌ها به ایران گزارش شده است. بنابراین، سؤال اصلی این است که در تصمیم‌های گروهی برای مهاجرت به ایران، چه جاذبه‌هایی نهفته است؟

مقالات و یادداشت‌های متعددی در این باب به نگارش درآمده، از جمله مقاله‌ای با عنوان «عوامل اثرگذار بر مهاجرت افغان‌ها به ایران»، که علیرضا جانزاده، استادیار علوم اجتماعی در قامت نگارنده این متن، نیروی دفع از مبدأ و جذب مقصد را از گرایش‌های عمده مهاجرت دانسته و تأکید کرده: افغانستانی‌ها ایران را برای زندگی مناسب ترمی‌دانند و ورای تمامی عوامل دخیل مانند افزایش تحصیلات و اشتغال بسیاری از فرصت‌های شغلی، نمی‌توانند برای کشور مقصد یعنی ایران مفید باشند. درحالی که یک فرد افغانستانی شاغل در ایران می‌تواند به‌آسانی خانواده‌ای به جای مانده در افغانستان را اداره کند. ازاین رو انگیزه‌های اقتصادی برای ماندگاری افغان‌ها در ایران قوی است. فقر و گرسنگی، بی‌خانمانی و تشدید فلاکت اقتصادی و به‌طور کلی مشکلات اقتصادی و اجتماعی که حاصل ۲۳ سال جنگ داخلی در افغانستان است، از جمله عوامل بی‌ثباتی اجتماعی و سیاسی در این کشور است و کمبود یا نبود مواد غذایی و نبود سوخت برای زمستان رغبت برای ماندگاری در ایران را تقویت کرده است.

تمایل یا عدم تمایل به بازگشت

نگارنده در بخش دیگری از این مقاله، تصریح می‌کند که مهاجران نظرات متفاوتی درباره ماندگاری در ایران یا بازگشت به افغانستان دارند. براساس آمار اخذ شده و با توجه به استان‌هایی که اطلاعات آن‌ها در دست است، ۴۷٫۸ درصد مهاجران کل کشور، برای بازگشت به کشورشان تمایلی ندارند که می‌توان دلایل متعددی را از جمله خوگرفتن با محیط ایران، ادامه تحصیل، داشتن همسر ایرانی، نبود امکانات و موقعیت زندگی در افغانستان برشمرد. در مرتبه دوم ۲۹٫۳۶ درصد مهاجران کل کشور نیز برای بازگشت اظهار تمایل کرده‌اند. گروهی از افراد پس از ترک وطن و اقامت در کشوری دیگر، با گذشت زمان راغب‌اند به زادگاه و وطن خویش بازگردند. در مرتبه سوم ۱۳٫۴۸ درصد از مهاجران کل کشور هم گرایش خود را برای بازگشت به کشورشان یا کشوری ثالث اظهار داشته‌اند و سرانجام ۹٫۳۷ درصد مهاجران کل کشور برای رفتن به کشور ثالث ابراز تمایل کرده‌اند. حدود نیمی از مهاجران خارجی رغبتی برای بازگشت به کشورشان نداشته‌اند که این مسئله می‌تواند در روند طرح بازگشت، به‌ویژه مهاجران افغانی خلل وارد کند.

نگارنده عنوان می‌کند: معمولا اتباعی به کشورشان بازمی‌گردند که مهاجران تازه‌وارد ند و نه آن‌هایی که مدت‌هاست بنای زندگی نوینی را در پاکستان یا ایران بنهاده‌اند. علت این که ضرباهنگ بازگشت مهاجران به افغانستان از ایران بسیار کندتر از پاکستان است، این است که مهاجران افغانستانی در ایران توانسته‌اند در برخی مشاغل کاذب و غیررسمی فعالیت کنند. حال این که در پاکستان، شمار زیادی از ایشان با وضعیت فقیرانه در اردوگاه‌های (کمپ‌ها) پناهندگان زندگی می‌کنند و فرصتی برای اشتغال در جامعه پاکستان ندارند.

در این مقاله به اظهارات چند جوان مهاجر غیرقانونی افغان در مورد انگیزه آمدن به ایران هم اشاره شده است؛ «جمعه گل عبدالله» می‌گوید: ناچار بودم، در کشورمان خبری از کار و درآمد نیست و «خال محمد» می‌گوید: عبور از مرز ایران به نسبت عبور از مرز سایر کشورهای همسایه بسیار راحت‌تر است.

«ذکریا» هم بیان می‌کند: پول دریافتی حاصل از کار در ایران بسیار بالاتر از پول رایج در افغانستان است. او درعین حال معتقد است که پول ایران در مقایسه با پول کشورهای همجوار دیگر با ارزش‌تر است. اما مقوله دیگری که افغانی‌ها به واسطه آن بیشترین ایران مهاجرت می‌کنند، امنیت است. آن‌ها ایران را کشوری امن می‌دانند و در آن احساس راحتی می‌کنند. «محمد نوری» از دیگر مهاجرانی است که انگیزه آمدنش به ایران را امنیت ایران دانسته که به گفته او، به نسبت سایر کشورها بیشتر است. از سوی دیگر او تأکید می‌کند: ما هروقت بخواهیم می‌توانیم به افغانستان برویم و به‌صورت غیرقانونی به ایران برگردیم و در این راه موانع چندانی نداریم.

نگارنده این مقاله در ادامه به گفت‌وگوی خود با مهاجری ۱۸ ساله پرداخته که به کشورش برگشته است و از او می‌پرسد: خودت خواستی برگردی افغانستان؟ مهاجر پاسخ می‌دهد: آری، تا حالا چهار بار به ایران آمده‌ام و هر بار مدتی کارکرده‌ام و برگشته‌ام. سپس می‌پرسد: اوراق شناسایی آمایش داری؟ جواب می‌دهد: نه. می‌پرسد: چرا به افغانستان برمی‌گردی؟ می‌گوید: چون آنجا وطنم است و خانواده‌ام هنوز آنجا هستند. می‌پرسد: پس چرا چهار بار به ایران آمدی؟ می‌گوید: برای کار و پول درآوردن. می‌پرسد: چطور هر بار از مرز رد شدی، مگر پاسپورت داری؟ جواب می‌دهد: پاسپورت ندارم و سکوت می‌کند. دوست مهاجر ۱۸ ساله به میانه صحبت می‌دود و می‌گوید: من کسانی را می‌شناسم که افغانی‌ها می‌توانند با پرداخت ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان تا سه بار به‌صورت قاچاقی با آنان به ایران بیایند. می‌پرسد: یعنی چه؟ جواب می‌دهد: یعنی اگر دو بار لب مرز دستگیر و بازگردانده شدی یک بار دیگر فرصت داری که با قاچاقچیان انسان به ایران بازگردی و پولت محفوظ است.

سلیم هم از کسانی است که دو ماهی می‌شود به تهران آمده و پس از ۱۰ روز سفر پر افت و خیز خودش را به تهران رسانده است. او به‌عنوان مهاجر غیرقانونی در ساختمانی کارگری می‌کند. نگارنده مقاله درباره این که چطور وارد ایران شده می‌پرسد و او جواب می‌دهد: ازشهرمان تا نیمروز مسافت زیادی نیست ولی از آنجا تا وارد ایران بشویم، یک هفته‌ای طول کشید. هوا سرد بود به خاطر این که مرزبانان ایرانی ما را نبینند، روزها در شیار کوه‌ها پنهان شدیم و شب‌ها راه رفتیم. خیلی سخت بود؛ با چند تکه نان و چند لیتر آب یک هفته گذراندیم تا برسیم به جایی که قاچاق برها بودند. وقتی رسیدیم به محل قرار (در مرز) به قاچاقچی‌ای که ما را آورده بود، هر نفر ۵۰۰ هزار تومان دادیم، در ادامه راننده ۲ ساعت می‌رفت و چند ساعت در بیابان توقف می‌کرد تا پلیس شک نکند. بالاخره بعد از ۲ روز رسیدیم به باغی نزدیک ورامین. نفری یک میلیون به راننده دادیم و چند روز در باغ ماندیم تا این که دوست و فامیل ما دنبالمان آمدند.

رویکرد دولت و جامعه ایران به مهاجران

فاصله مهاجران افغانی از نظر آموزش و تحصیلات با همنوعان در افغانستان بیشتر است. همچنین وضعیت اقتصادی و اجتماعی نسل دوم مهاجران افغانی (متولد در ایران) که مراحل اساسی اجتماعی شدن را در جامعه مقصد تجربه کرده‌اند، در مقایسه با والدین آن‌ها، به مراتب بهتر و نزدیک‌تر به اکثریت جامعه مقصد است. از سوی دیگر، افرادی که از وضعیت اقتصادی خود در ایران رضایت بیشتری دارند، تمایل کمتری برای بازگشت دارند، اما با ساختار کلی جامعه ایران کمتر همانند شده‌اند. بنابراین تمایل به ماندن یا نماندن مهاجر افغانی در ایران، بیش از هرچیز به امنیت اقتصادی وابسته است که او می‌تواند در مقابل شرایط بسیار سخت اقتصادی جامعه مبدأ در ایران به دست بیاورد. رویکرد دولت و جامعه ایران به مهاجران، در جهت گیری وضعیت افغان‌ها در ایران مؤثر بوده است. رویکرد خوش‌بینانه ابتدایی، مزایای مهمی را برای مهاجران اولیه به وجود آورد و بسیاری از آن‌ها از امکانات موجود در جهت تقویت خود (افزایش تحصیلات، مهارت‌ها و کیفیت زندگی) استفاده کردند. تغییر رویکرد خوش‌بینانه و مهمان نوازانه با اجبار برای بازگشت به افغانستان، وارد ایران بشویم. یک هفته‌ای طول کشید. هوا سرد بود به خاطر این که مرزبانان ایرانی ما را نبینند، روزها در شیار کوه‌ها پنهان شدیم و شب‌ها راه رفتیم. خیلی سخت بود؛ با چند تکه نان و چند لیتر آب یک هفته گذراندیم تا برسیم به جایی که قاچاق برها بودند. وقتی رسیدیم به محل قرار (در مرز) به قاچاقچی‌ای که ما را آورده بود، هر نفر ۵۰۰ هزار تومان دادیم، در ادامه راننده ۲ ساعت می‌رفت و چند ساعت در بیابان توقف می‌کرد تا پلیس شک نکند. بالاخره بعد از ۲ روز رسیدیم به باغی نزدیک ورامین. نفری یک میلیون به راننده دادیم و چند روز در باغ ماندیم تا این که دوست و فامیل ما دنبالمان آمدند.

رویکرد دولت و جامعه ایران به مهاجران

فاصله مهاجران افغانی از نظر آموزش و تحصیلات با همنوعان در افغانستان بیشتر است. همچنین وضعیت اقتصادی و اجتماعی نسل دوم مهاجران افغانی (متولد در ایران) که مراحل اساسی اجتماعی شدن را در جامعه مقصد تجربه کرده‌اند، در مقایسه با والدین آن‌ها، به مراتب بهتر و نزدیک‌تر به اکثریت جامعه مقصد است. از سوی دیگر، افرادی که از وضعیت اقتصادی خود در ایران رضایت بیشتری دارند، تمایل کمتری برای بازگشت دارند، اما با ساختار کلی جامعه ایران کمتر همانند شده‌اند. بنابراین تمایل به ماندن یا نماندن مهاجر افغانی در ایران، بیش از هرچیز به امنیت اقتصادی وابسته است که او می‌تواند در مقابل شرایط بسیار سخت اقتصادی جامعه مبدأ در ایران به دست بیاورد. رویکرد دولت و جامعه ایران به مهاجران، در جهت گیری وضعیت افغان‌ها در ایران مؤثر بوده است. رویکرد خوش‌بینانه ابتدایی، مزایای مهمی را برای مهاجران اولیه به وجود آورد و بسیاری از آن‌ها از امکانات موجود در جهت تقویت خود (افزایش تحصیلات، مهارت‌ها و کیفیت زندگی) استفاده کردند. تغییر رویکرد خوش‌بینانه و مهمان نوازانه با اجبار برای بازگشت به افغانستان، وارد ایران شدند. در مرتبه سوم ۱۳٫۴۸ درصد از مهاجران کل کشور هم گرایش خود را برای بازگشت به کشورشان یا کشوری ثالث اظهار داشته‌اند و سرانجام ۹٫۳۷ درصد مهاجران کل کشور برای رفتن به کشور ثالث ابراز تمایل کرده‌اند. حدود نیمی از مهاجران خارجی رغبتی برای بازگشت به کشورشان نداشته‌اند که این مسئله می‌تواند در روند طرح بازگشت، به‌ویژه مهاجران افغانی خلل وارد کند.

نگارنده عنوان می‌کند: معمولا اتباعی به کشورشان بازمی‌گردند که مهاجران تازه‌وارد ند و نه آن‌هایی که مدت‌هاست بنای زندگی نوینی را در پاکستان یا ایران بنهاده‌اند. علت این که ضرباهنگ بازگشت مهاجران به افغانستان از ایران بسیار کندتر از پاکستان است، این است که مهاجران افغانستانی در ایران توانسته‌اند در برخی مشاغل کاذب و غیررسمی فعالیت کنند. حال این که در پاکستان، شمار زیادی از ایشان با وضعیت فقیرانه در اردوگاه‌های (کمپ‌ها) پناهندگان زندگی می‌کنند و فرصتی برای اشتغال در جامعه پاکستان ندارند.

در این مقاله به اظهارات چند جوان مهاجر غیرقانونی افغان در مورد انگیزه آمدن به ایران هم اشاره شده است؛ «جمعه گل عبدالله» می‌گوید: ناچار بودم، در کشورمان خبری از کار و درآمد نیست و «خال محمد» می‌گوید: عبور از مرز ایران به نسبت عبور از مرز سایر کشورهای همسایه بسیار راحت‌تر است.

«ذکریا» هم بیان می‌کند: پول دریافتی حاصل از کار در ایران بسیار بالاتر از پول رایج در افغانستان است. او درعین حال معتقد است که پول ایران در مقایسه با پول کشورهای همجوار دیگر با ارزش‌تر است. اما مقوله دیگری که افغانی‌ها به واسطه آن بیشترین ایران مهاجرت می‌کنند، امنیت است. آن‌ها ایران را کشوری امن می‌دانند و در آن احساس راحتی می‌کنند. «محمد نوری» از دیگر مهاجرانی است که انگیزه آمدنش به ایران را امنیت ایران دانسته که به گفته او، به نسبت سایر کشورها بیشتر است. از سوی دیگر او تأکید می‌کند: ما هروقت بخواهیم می‌توانیم به افغانستان برویم و به‌صورت غیرقانونی به ایران برگردیم و در این راه موانع چندانی نداریم.

تمایل یا عدم تمایل به بازگشت

نگارنده در بخش دیگری از این مقاله، تصریح می‌کند که مهاجران نظرات متفاوتی درباره ماندگاری در ایران یا بازگشت به افغانستان دارند. براساس آمار اخذ شده و با توجه به استان‌هایی که اطلاعات آن‌ها در دست است، ۴۷٫۸ درصد مهاجران کل کشور، برای بازگشت به کشورشان تمایلی ندارند که می‌توان دلایل متعددی را از جمله خوگرفتن با محیط ایران، ادامه تحصیل، داشتن همسر ایرانی، نبود امکانات و موقعیت زندگی در افغانستان برشمرد. در مرتبه دوم ۲۹٫۳۶ درصد مهاجران کل کشور نیز برای بازگشت اظهار تمایل کرده‌اند. گروهی از افراد پس از ترک وطن و اقامت در کشوری دیگر، با گذشت زمان راغب‌اند به زادگاه و وطن خویش بازگردند. در مرتبه سوم ۱۳٫۴۸ درصد از مهاجران کل کشور هم گرایش خود را برای بازگشت به کشورشان یا کشوری ثالث اظهار داشته‌اند و سرانجام ۹٫۳۷ درصد مهاجران کل کشور برای رفتن به کشور ثالث ابراز تمایل کرده‌اند. حدود نیمی از مهاجران خارجی رغبتی برای بازگشت به کشورشان نداشته‌اند که این مسئله می‌تواند در روند طرح بازگشت، به‌ویژه مهاجران افغانی خلل وارد کند.

نگارنده عنوان می‌کند: معمولا اتباعی به کشورشان بازمی‌گردند که مهاجران تازه‌وارد ند و نه آن‌هایی که مدت‌هاست بنای زندگی نوینی را در پاکستان یا ایران بنهاده‌اند. علت این که ضرباهنگ بازگشت مهاجران به افغانستان از ایران بسیار کندتر از پاکستان است، این است که مهاجران افغانستانی در ایران توانسته‌اند در برخی مشاغل کاذب و غیررسمی فعالیت کنند. حال این که در پاکستان، شمار زیادی از ایشان با وضعیت فقیرانه در اردوگاه‌های (کمپ‌ها) پناهندگان زندگی می‌کنند و فرصتی برای اشتغال در جامعه پاکستان ندارند.

در این مقاله به اظهارات چند جوان مهاجر غیرقانونی افغان در مورد انگیزه آمدن به ایران هم اشاره شده است؛ «جمعه گل عبدالله» می‌گوید: ناچار بودم، در کشورمان خبری از کار و درآمد نیست و «خال محمد» می‌گوید: عبور از مرز ایران به نسبت عبور از مرز سایر کشورهای همسایه بسیار راحت‌تر است.

«ذکریا» هم بیان می‌کند: پول دریافتی حاصل از کار در ایران بسیار بالاتر از پول رایج در افغانستان است. او درعین حال معتقد است که پول ایران در مقایسه با پول کشورهای همجوار دیگر با ارزش‌تر است. اما مقوله دیگری که افغانی‌ها به واسطه آن بیشترین ایران مهاجرت می‌کنند، امنیت است. آن‌ها ایران را کشوری امن می‌دانند و در آن احساس راحتی می‌کنند. «محمد نوری» از دیگر مهاجرانی است که انگیزه آمدنش به ایران را امنیت ایران دانسته که به گفته او، به نسبت سایر کشورها بیشتر است. از سوی دیگر او تأکید می‌کند: ما هروقت بخواهیم می‌توانیم به افغانستان برویم و به‌صورت غیرقانونی به ایران برگردیم و در این راه موانع چندانی نداریم.

بازگشت‌کننده‌های قبلی با جمعی دیگر دوباره وارد ایران شدند. یعنی فشارها و محدودیت‌های حکومتی یا مردمی بر مهاجرت و تصمیم مهاجرتی افغانستانی‌ها به ایران تأثیر چندانی نداشته است. سیاست‌درهای بسته و اعمال فشارهای حداکثری تا اوایل دهه نود خورشیدی ادامه یافت و در این دهه بنا به بسیاری از ملاحظات، سیاست ساماندهی آغاز گردید که تاکنون ادامه دارد. آغاز و پایان این داستان هرچه باشد، فقدان نگاه راهبردی، یکپارچه، منفعت‌محور و باثبات در این سیاست‌ها برجسته است.

جاذبه‌های مقصد

اما جاذبه‌های مهاجرتی ایران، برای مردم افغانستان بسیارند. این یادداشت، به چند مورد مهم آن به‌صورت مختصر اشاره می‌کند؛

۱- اماکن مذهبی

افغانستانی‌های شیعه مذهب طی قرون متمادی برای زیارت اماکن مقدسه به ایران می‌آمدند. حتی قبل از جدا شدن افغانستان و ایران (مشخص شدن مرزهای سیاسی و تعریف دولت‌های متمرکز ملی)، از سراسر جغرافیای فعلی افغانستان، کسانی برای زیارت به جغرافیای فعلی ایران سفر می‌کرده‌اند. تعدادی بنا به برخی از جاذبه‌ها برنمی‌گشتند. تعدادی دست به خویشاوندی زده و رفت و برگشت همیشگی داشته‌اند. با روی کار آمدن جمهوری اسلامی ایران و افزایش شیعه‌گری در افغانستان (آزاد شدن مناسک شیعی)، تمایل به سفرهای زیارتی نیز افزایش یافت.

۲- گفتمان فراملی امام خمینی (ره)

از ابتدای تجاوز شوروی سابق به افغانستان، انقلاب اسلامی در ایران به پیروزی رسید. امام خمینی (ره) با جهان بینی فراسرزمینی درصدد وحدت امت اسلامی و رهایی ملت‌های مسلمان از استعمار و گرفتاری‌های آن بود و شعار «اسلام مرز ندارد» و جمهوری اسلامی ایران موظف است تا به دادهمه ملت‌های مستضعف اسلامی درجهان برسد؛ جاذبه‌هایی را برای مهاجران افغانستانی ایجاد کرده است. در تحت حمایت همین شعار بود که میلیون‌ها نفر افغانستانی - در جریان تهاجم شوروی و مقاومت مسلحانه مردم - در کف جامعه ایران رسوب کردند.

۳- نزدیکی مسافت

ایران و افغانستان بیش از ۹۵۰ کیلومتر مرز مشترک دارد. علاوه بر این، دو شهر مهم ایران و افغانستان (هرات و مشهد) به‌اندازه‌ای نزدیک است که اگر کسی بخواهد روزانه دوبار با ماشین می‌تواند بین این دو شهر رفت و آمد داشته باشد. بنابراین، نزدیکی مسافت، مرزملولانی و امکان عبور و مرور غیرقانونی در این مرز به جاذبه مهاجرتی در این کشور کمک کرده است. زیرا، مسافت کوتاه، عدم امکان زندانی شدن و یا شلیک در مرز، بازدید اقوام و دوستان، یافتن کار و... جاذبه‌هایی است که در مقابل هزینه ناچیز، مهاجرت به ایران را رقم می‌زند.

۴- شبکه‌های مهاجرتی

مردم افغانستان بنا به داشتن سابقه طولانی مهاجرت در ایران، دارای شبکه‌های وسیع مهاجرتی در این کشور است. این شبکه‌ها به علت خویشاوندی با مردم ایران تقویت شده است. بدون تردید می‌توان ادعا کرد که هیچ فرد و خانواده‌ای را نمی‌توان یافت که یکی از اقارب آن در ایران زندگی نکرده باشد. چنین شبکه‌های گسترده و مطمئن خود به جذب مهاجران کمک کرده است. شبکه‌های اجتماعی - خانوادگی از تشویق کننده‌های اصلی برای تصمیم‌های مهاجرتی است. این شبکه‌ها روابطی است که به نحوی سرمایه اجتماعی نیز محاسبه می‌شود و به گسترش مهاجرت می‌انجامد، زیرا: الف- هزینه‌ها کاهش پیدا می‌کند. ب- خطرها، تهدیدات، فقدان اطلاعات، بی‌اعتمادی‌ها و... کم می‌شود.

۵- مشترکات فرهنگی

بسیاری معتقدند که کمتر می‌توان دو کشور را یافت که مانند ایران و افغانستان به هم شبیه و نزدیک و اشتراکات و شباهت‌های فرهنگی، زبانی، دینی، مذهبی، تاریخی، سوابق قومی و نژادی و حتی طبیعی و منطقه‌ای داشته باشند، به‌گونه‌ای که یک افغانستانی در ایران یا یک ایرانی در افغانستان احساس غربت نمی‌کند و آنجا را سرزمین خویش می‌پندارد. زبان مشترک، عقاید و باورها، سبک زندگی، ذائقه‌ها و ده‌ها و بلکه صدها عنصر مشترک فرهنگی در میان دو ملت وجود دارد که از جذابه‌های اصلی مهاجرتی محسوب می‌شوند.

۶- اشتغال و کاریابی

یافتن کار و کسب درآمد از مهم‌ترین دغدغه‌ها برای تصمیم‌های مهاجرتی است. مهاجران وقتی وارد کشورهای جهان اول هم می‌شوند، سال‌ها برای یافتن شغل مشکل دارند، اما مهاجران افغانستانی حتی همان روز ورود به ایران، جذب بازار کار می‌شوند. دوقطبی شدن بازار کار (بخشی از مشاغل ویژه مهاجران افغانستانی شده است)، نیاز بازار کار ایران، تعهد و وجدان کاری بالای این مهاجران، مشترکات فرهنگی و زبانی، کم توقع بودن این مهاجران و دلایل دیگر در اشتغال‌یابی این مهاجران کمک کرده است.

۷- کارکردهای دوسویه مهاجرت

شکی نیست که بازار کار ایران به کارگران افغانستانی نیاز دارد. صنعت معادن، کیف و کفش، عمران، کشاورزی، دامداری، رفتگری و چرخ ده‌ها مورد دیگر عمدتا به وسیله کارگران افغانی به چرخش درمی‌آید. اگر به فرض روزی این مهاجران در ایران نباشند، براساس تحلیل‌ها، هزینه‌های تولید برخی اقلام تا چند برابر افزایش خواهد یافت. از طرف دیگر، این مهاجران به دلیل دافعه‌های مبدأ نیاز به زندگی در این کشور دارند.

جمع‌بندی

ایران از مقاصد اصلی مهاجران افغانستانی بوده و خواهد بود. کمتر افغانستانی پیدا می‌شود که دستکم یک بار به ایران سفر نکرده باشد و باجرئت می‌توان ادعا کرد که هیچ کسی را نمی‌توان یافت که یکی از اقارب آن در ایران زندگی نکرده باشد. به‌طوری که آمارها حاکی از حضور ۵ میلیون افغانستانی در ایران است. این آمار، جمعیت حدود ۱۰ استان افغانستان را تشکیل می‌دهد. اما باید در نظر داشت که مهاجران خارجی به انحای مختلف وارد ایران شده‌اند. آمار اخذ شده نشان می‌دهد، ۹۳٫۱۲ درصد آنان به‌طور غیرقانونی از مرزهای کشور خودشان به ایران آمده‌اند. بنابراین اکثریت شایان توجه آن‌ها به‌طور غیرقانونی و بدون مجوز رسمی وارد شده‌اند که این مسئله مشکلات عدیده‌ای را ایجاد کرده است. وقتی مهاجران غیرقانونی برای گرفتن مجوز اقامت مراجعه نمی‌کنند، نمی‌توان آن‌ها را شناسایی و در صورت ارتکاب جرم تحت تعقیب قرار داد. هم اکنون خلأهای قانونی و نبود نظارت بر اتباع غیرمجاز مشکلات اجتماعی بسیاری را پدید آورده است. بیشتر اتباعی که به اتهامات مختلف دستگیر می‌شوند، جزو کسانی هستند که غیرقانونی وارد کشور شده‌اند و گروه‌های تبهکاری را تشکیل داده‌اند. براساس اظهار نظر پلیس حدود ۱۳ درصد از قتل‌های عمد را اتباع خارجی در ایران مرتکب می‌شوند. ضمن آنکه ۶۹ درصد کودکان کار در ایران به جامعه مهاجران با منشأ غیرایرانی تعلق دارند و تبعات و پیامدهای این مسئله در آینده نگران کننده است و باید مسئله ساماندهی را به‌صورت جدی در دستور کار قرار داد.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۲۵ مورخ ۱۴۰۲/۶/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای جمشید گلکوهی فرزند حسن به ش. ش ۶۷۲ صادره از ورامین در یک دانگ و نیم مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۴۰۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۰۲ فرعی از ۱۵۵ اصلی در ازای خریداری عادی از مالک رسمی آقای محمدرحیم محبوب فریمانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۱۱ م الف ۷۱۸
سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۵۵ مورخ ۱۴۰۲/۶/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی خانم فاطمه کشاورز فرزند غلامرضا به ش. ش ۲۸۷ صادره از کهریزک در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۸۳۱۹ مترمربع در قسمتی از پلاک ۸۶ فرعی از ۱۵۵ اصلی در ازای خریداری عادی مع الواسطه از مالک رسمی خانم نرجس قائمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۱۱ م الف ۷۰۶
سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۵۲ مورخ ۱۴۰۲/۶/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای خسروراد منش فرزند مرادبه ش. ش ۸۳۶ صادره از کهریزک در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۰۰۰۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۰۸ فرعی از ۱۵۵ اصلی در ازای خریداری از مالک رسمی خسروراد منش محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۱۱ م الف ۷۱۶
سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۴۶ مورخ ۱۴۰۲/۶/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای منوچهر احمدی فرزند نجف به ش. ش ۱۷۹۱ صادره از کرج در یک و نیم دانگ و نیم مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۴۰۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۰۲ فرعی از ۱۵۵ اصلی در ازای خریداری عادی از مالک رسمی آقای محمدرحیم محبوب فریمانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۱۱ م الف ۷۱۴
سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۱۱۴۷ مورخ ۱۴۰۲/۶/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای ناصر گلکوئی فرزند رمضان به ش. ش ۴۰۰۳ صادره از شهریار در یک دانگ و نیم مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۴۰۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۱۰۲ فرعی از ۱۵۵ اصلی در ازای خریداری عادی از مالک رسمی آقای محمدرحیم محبوب فریمانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۷/۲۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۸/۱۱ م الف ۷۱۲
سیدمحسن سادات حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آ